

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia VII. Magdalena osculis explorat Christi Vulnera.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

Sed numero innumero cōturbat & omnia miscer,
 Ora, faces, lacrymas, vulnera, labra, genas:
 Aspectatque gemens necis irreparabile crimen,
 Transfunditque animam funus in egelidum;
 Frigenti que suam ponens in funere vitam,
 Extincto immoritur victima viua Deo.

ELEGIA VII.

MAGDALENA *osculis explorat*
 CHRISTI *Vulnera.*

LASSA Dei opprobriis Crux lamentabile
 pondus
 Tandem vt submitit Magdaleo gremio;
 Magdalis (ah! rātos spectas vigil Hesperie luctus?)
 Exanime in corpus vix animata ruit:
 Hæretque amplexu, & strictis caput apprimit
 vlnis,
 Quæque secant pressas spinea ferta genas:
 Frigentesque animam scrutatur anhela per artus,
 Exploratque manu vulnera quanta patent.
 Membra pererrat amans, lustratque sub indice
 tactu,
 Si qua nouæ vitæ vena superstes eat:
 Indagatque sinum lateris, mortisque latebras;
 Plagaque si qua manu, plagaque si qua pede.
 Cūcta sed heu! pallorque, stuporque, geluque, rigorque,
 Vulnera, probra, cruor, deque cruore dolor.
 Et nullum reperit letato in Numine Numen:
 Heu! gemit immenso fata minora Deo.
 In vacuas plagas visum consumit hiantem,
 Cui fera mors Sponsi semina mortis alit.

Fua-

Fundit Amans imbres, genitosque tot imbribus
ignes:

Aeger Amor mœstis fax comes ardet aquis.
Vt fractos oculos leti glaciante sub umbrâ
Vidit, & inflexum mortis in arma caput;
Tum crebri gemitus extorri pectore anhelanti
Expressusque oculis muta per ora dolor:
Inque Deum vultus flexi, pariterque reflexi,
Votaque sub lacrymis flebile docta queri.
Ora silent, & corda sonant, sed nescia lingua;
Ingrediturque oculos vox sine voce dolor.
O quoties, quoties (non est numerare querelas)
Mi I E S V, ingeminat: hæcine nostra salus?
Ille mei pars magna, meæ decus ille salutis,
Ille meæ vitæ vita, cor ille meum?
Et tu CHRISTE iaces mortis lacrymabile pignus,
Magdaleo que gelas pallida forma sinu?
Me tua crudeli dilcerpunt vulnera morfu:
Quæ tibi spina caput, cor fodit illa meum:
Quam quoties specto, toties traho faucia flam-
mam;
Inque nouâ flammâ corda remordet Amor.
Dumque tuos oculo libo sitiente cruores,
Imbibis heu! lacrymas o mea vita meas.

E L E G I A V I I I.

Vngit CHRISTVM sepeliendum.

SOLLITIS oculis plagas rimatur hiantes,
Suspensa que manu nobile tollit onus;
Et viduos roseâ Sponsi ceruice lacertos
Implet, inexhaustis Magdalis ægra malis:
Et

Et